

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 22.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 22.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **183** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалбата на К. А. П. против заповед № СОА21-РД40-151/18.11.2021 г. на кмета на Столична община (определение от 14.01.2022 г.), с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.619.1185 (незастроен), с площ 16 кв.м. по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК и се определя парично обезщетение.

С решение № 4009/15.06.2022 г., постановено по адм. д. № 183/2022 г. е отменена заповед № СОА21-РД40-151/18.11.2021 г. на кмета на Столична община в частта ѝ, с която е определен размерът на дължимото парично обезщетение за отчужден поземлен имот с идентификатор 68134.619.1185 (незастроен), с площ 16 кв.м. по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК и е определено парично обезщетение в размер на 1 729.44 лв. Със същото решение Столична община е осъдена да заплати разноски по делото в размер на 560 лева.

На 29.06.2022 г. по делото е депозирана молба от К. А. П. чрез адв. С. С. за издаване на изпълнителен лист за определеното обезщетение за отчужден поземлен имот с идентификатор 68134.619.1185 (незастроен), с площ 16 кв.м. по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК и за присъдените съдебно-деловодни разноски по делото. На 11.07.2022 г., съобразно разпореждане на съда от 11.07.2022 г. е издаден изпълнителен лист за сумата от 560 лева, представляващи разноски по делото.

На 12.08.2022 г. по делото е депозирана молба от К. А. П. чрез адв. Б. Р., в която е посочено, че в издадения изпълнителен лист не е посочена сумата от 1729.44 лв., представляваща обезщетение за отчужден поземлен имот с идентификатор 68134.619.1185 (незастроен), с площ 16 кв.м. по КККР, одобрени със заповед

№РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Настоящият съдебен състав намира така депозираната молба, съдържаща подразбиращо се от текста искане за издаване на изпълнителен лист за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения.

С крайният съдебен акт (решение № 4009/15.06.2022 г.) е разрешен спор между страните относно размера на обезщетението, дължимо за имота. В същото не се съдържа осъдителен диспозитив за заплащане определеното парично обезщетение за отчужден имот. Това решение не създава изискуемо вземане в полза на собственика на отчужден имот против общината, която в случая е инвеститор на обекта, за който се провежда отчуждителна процедура.

В настоящия случай, редът по чл. 406 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) е неприложим относно задълженията, възникнали от влязъл в сила административен акт, включително и в случаите (като процесния), в които този акт е изменен при решаване на въпроса по същество от съда. Поради това и изменението на обжалваната в съдебното производство заповед, в частта на определеното обезщетение, не съставлява основание за издаване на изпълнителен лист за сумата на увеличеното обезщетение. Общият ред за изпълнение на административните актове и съдебните решения по административни дела (освен в изрично уредените в чл. 269 от АПК случаи, в които по изключение е неприложим), не предвижда издаването на такъв лист за неговото изпълнение.

Следва да се има предвид, че специалните норми на Глава III на ЗОБС относно процедурата на отчуждаване, изключват възможността за принудително изпълнение, изразяващо се в събиране на сумата в размер на определеното равностойно парично обезщетение. Съдебното решение, постановено по жалба против заповедта за отчуждаване в частта ѝ относно определеното равностойно парично обезщетение, разрешава спора между страните относно размера на обезщетението, но не създава изискуемо парично задължение на общината в полза на правоимащия. Съгласно чл. 29, ал. 3 от ЗОБС, имотът се смята отчужден (във всяка от различните хипотези) от датата на плащане на обезщетението от общината. До момента на плащането собственикът запазва имота си и поради това – няма основание да търси принудително изплащане на обезщетение за него. Наред с това, отчуждаването настъпва, според посочените разпоредби, с превеждането на сумата по сметка на правоимащия. Законът не допуска друг начин на плащане на равностойното парично обезщетение, освен чрез превод от общината в банка по сметка на правоимащите.

Идентичен извод се налага и от разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ЗОБС. Съобразно цитираната разпоредба, ако в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта по чл. 25, ал. 2 от ЗОБС или на съдебното решение дължимото парично обезщетение не бъде преведено по сметка на собственика на имота, кметът на общината отменя заповедта за отчуждаването по искане на собственика. В този случай кметът няма право и на преценка, той действа при обвързана компетентност и при направено искане е длъжен да отмени заповедта за отчуждаване. Именно това е предвидената от специалния закон последица при неизпълнение на задължението за неплащане на равностойно парично, и тя изключва общия ред за принудително изпълнение.

Не на последно място, в текста на нормата на чл. 29, ал. 8 от ЗОБС е предвидено и обезсилване на заповедите, ако в предвидения от закона срок не бъде предявено искане за отмяна на заповедта за отчуждаване и в този срок дължимото парично обезщетение заедно с лихвите не бъде преведено по сметка на собственика на имота.

Т.е. при неплащане на сумата до изтичането на определен срок, последицата се състои в това, изобщо да отпадне и основанието за дължимостта на обезщетението; влязлата по-рано в сила заповед (включително с изменението ѝ) се обезсилва, което предполага нова отчуждителна процедура за реализация на предвиденото с устройствения план мероприятие. Тази разпоредба налага извод, че законът не допуска принудително изпълнение за сумата на обезщетението, тъй като изрично предвижда обезсилване на заповедта за отчуждаване при неплащане и без направено искане за това.

Изложеното обосновава извод, че специалните правила на това производство, продиктувани от горепосочената цел, изключват приложението на правилата на принудителното изпълнение на парични вземания, в т. ч. издаването на изпълнителен лист. В процесния случай, изпълнителен лист може да се издаде единствено за присъдените разноси, какъвто вече е издаден. /В този смисъл Определение № 261 от 09.01.2012 г. по АД № 15747/2011 г. на ВАС, Трето отделение/

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че молбата 12.08.2022 г. на К. А. П. чрез адв. Б. Р. следва да бъде оставена без уважение.

С оглед на изложеното Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 12.08.2022 г. на К. А. П. чрез адв. Б. Р. за издаване на изпълнителен лист за принудително събиране на сумата от 1729.44 лв., представляваща обезщетение за отчужден поземлен имот с идентификатор 68134.619.1185 (незастроен), с площ 16 кв.м. по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в седем дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: